

د "وېبښ زلمي" ملي مترقي نهضت
ويارلی غړی



قيام الدين خادم

۱۲۸۶ - ۱۳۵۸ هـ ش.

د ارواښاد استاد قیام الدین خادم ژوند لیک ته لنډه کتنه د ځلانده ستوری استاد قیام الدین خادم ژوند لیک ته لنډه کتنه د پښتو ژبې او ادب د لوی اسمان مرحوم قیام الدین خادم په ۱۲۸۶ لمريز کال دکامې ولسوالۍ په یوې روحاني کورنۍ کې دنیاته سترگې پرانیستې دي . دخادم صاحب پلار مرحوم ملا حسام الدین اخوند پخپله سیمه کې یو مشهور او پوه عالم و . قیام الدین خادم لومړنۍ زده کړې پخپل کورکښې دخپلو والدینو څخه تر سره کړيدي . خادم صاحب لا ماشوم و، چې په زده کړه یې لاس پورې کړ. لکه، چې هغه خپله وایي : ((له کوچنیوالي زما والد زما د نورو وروڼو په زده کړه کې کونښن کاوه، قرآن شریف او ځینې د نظم کتابونه ما له خپل والد نه لوستي)) خادم صاحب به تل داخبره کوله، چې هغه د لیک ډېر شوقمن و او له خپل ځان سره یې قلمونه، کاغذونه او رنگونه گرځول او تمامه ورځ به په لیک اخته و. کوم وخت به، چې ورسره قلم او کاغذ نه و؛ نو په ډکو به یې په ډېوالونو لیک کاوه. له همدې لامله یې په لږ وخت کې املا او انشا زده شوه . خادم صاحب داسلامي علومو زیات شمېر کتابونه لوستي وه ؛ هغه صرف ،نحوه ،منطق ،حکمت ،فقه ،حدیث ، تفسیر اونور مروجہ علوم هم لوستلي دي . هغه ددیني پوهې دترلاسه کولو لپاره 15 کاله دهبواد په داخل او له هېواده بهر سفرونه کړي دي . ارواښاد خادم صاحب دلومړي ځل لپاره په ۱۳۰۴ لمريز کال دکامې په ابتدايیه ښوونځي کې دښوونکي په توگه ددندې په سرته رسولو وگمارل شو او وروسته له څه مودې هغه هندوستان ته سفر وکړ. کله، چې تر سفر وروسته وطن ته ددوباره راوگرځید دجلال آباد په یوه ښوونځي کې دښوونکي په توگه وټاکل شو. خادم صاحب دوه نیم کاله په لواړگه کې اوسېدلی اوهمدلته یې له شاعری ،لیکوالۍ او ادبیاتو سره مینې وده وکړه اوهمدلته (په لواړگه کې) یې کوزده او واده هم تر سره شوي دي . خادم صاحب په ۱۳۱۲ لمريز کال کې دکندهار ولایت ته ولاړ او هلته دکندهار دپښتو ادبي انجمن دغړې په توگه وگمارل شو. په ۱۳۱۴ لمريز کال کې داسد دمیاشتي پر ۲۵ نېټه دهغه وخت ددولتي اړونده چارواکو په امر او دستورد((پښتو ادبي انجمن)) له کندهار څخه کابل ته ولېږدېده، چې په ۱۳۱۵ لمريز کال دغه انجمن په ((پښتو ټولنه)) ونومول شو . خادم صاحب دري میاشتي د((زیري)) داخبار دنشر ولو مسوولیت په غاړه درلود . په ۱۳۱۸ لمريز کال کې دتالیف او ترجمي دشعبې مدیر مقرر شو اوپه ۱۳۲۰ لمريز کال کې دپښتو ټولني ددعمومي ریاست مرستیال او بیا په ۱۳۲۱ لمريز کال کې داتحاد مشرقي مدیر اوپه ۱۳۲۴ لمريز کال ددایره المعارف دترجمي مدیر مقرر شو. په ۱۳۲۵ لمريز کال دتعاوني دپیو دتفتیش لوي مدیر وټاکل شو ، څه وخت وروسته دهرات ولایت ته ولېږل شو . په ۱۳۲۹ لمريز کال دکندهار دطلوع افغان مدیر شو . په ۱۳۳۰ لمريز کال دکابل مجلې دچلونکي دنده ورپغاړه شوه .په ۱۳۳۱ لمريز کال دسروبي دبرېښنا دفابریکې دکوپراتیف لوی مدیر مقرر شو. ښاغلي خادم صاحب د هېوادورځپاڼې د موسسې رییس، د ادبیاتو د پوهنځي استاد او د افغانستان دپارلمان د مشرانو جرگې غړی هم و. په ۱۳۳۲ لمريز کال کې خادم صاحب د((اصلاح)) ورځپاڼې مدیر شو. ددېلابلو سیمو په بېلابېلو دولتي دندو گمارل شوی واهغه دندې یې په پوره سپېڅلتوب سرته رسولې دي . د بېلگې په توگه داصلاح ورځپاڼې دمديريت ددندې تر سرته رسولو وروسته هغه څوکاله دپښتو ژبې دکورسونو مدیر او په عین وخت کې د((زیري)) داخبار دچلونکي دنده هم پر غاړه درلوده . ارواښاد استاد قیام الدین خادم د پښتو ژبې او ادب یو پیاوړی لیکوال، شاعر او پوه عالم و او پدې لاره کې یې زیات زیار ایستلی . خادم صاحب په رښتیا سره دپښتو ژبې او ادب خادم و؛ ځکه، نو د پښتو ژبې او ادب د ځلانده آسمان یوله روڼو ستورو څخه گڼل کیږي . استاد د پښتو ژبې او ادب په باب پوره او په زړه پوري منظوم او منثور آثار لیکلي اوپوه ښه علمي ذخیره یې زموږ دهبواد راتلونکي نسل ته پرې ایښې ده، چې اوس د پښتو ژبې او ادب لیوال ورباندي ویاړي . خادم صاحب د هغې سپېڅلې او هڅاندي مینې له لامله، چې د خپلو هېوادوالو له سیاسي، علمي او فرهنگي پرمختگونو سره یې لرله، ډېر زیار اوزحمت گاللی او راتلونکیو نسلونو ته یې دعلمي او فرهنگي پانگې په توگه پرسلگونو مقالو او مضامینوسربېره دمنظومواومنثورو آثاروډېر په زړه پورې نږدې ۵۳ کتابونه پرې ایښي، چې دچاپ شویو آثارو له نومونه څخه به یې د لیکنې په وروستی برخه کې یادونه وشي . یو شمېر نورآثار یې کېدای شي لاتر اوسه دخپلوانو د کورونو په تاخچو اویا هم الماریو کې دچاپ په انتظار زاړه شوي وي . پدې هیله، چې یوه ورځ دافغانستان علومو اکاډمي یا داطلاعاتو اوکلتور وزارت دې ټکي ته پام شي، چې دهبواد دپخوانیو لیکوالوناجاپه آثار چاپ کړي اودځوان نسل دپوهاوي اوخبرتیا لپاره یې د هغو په واک کښي ورکړي . ډېر ښه اوتر ټولو بهتره به لاداوي، چې زموږ هغه شمېر ځوانان، چې په انګلیسي ،الماني اوفرانسوي ژبو بلد دي، دپخوانیو لیکوالوودپښتوادب دآسمان دځلانده ستوریو هغه آثار، چې دبهرنیانو د پاملرنې وړ دي، وژباړل شي . "خیالي دنیا" دخادم صاحب ډېر مشهور اثر دی، چې دده د منثورو آثارو مجموعه ده .دغه اثر ته د ادبي ټوټو مجموعه هم ویلای شو . (خیالي دنیا)) په ۱۳۳۹ ل کال کې د پښتو ټولني له خوا د زرو ټوکو په تیراژ په ۹۴ مخونو کې دولتي مطبعې چاپ کړې ده. د کتاب د ټولو ادبي ټوټو شمېر ((شپږ پنځوسو)) ته رسېږي، چې هره ادبي ټوټه یې د افغان ټولني کړه وړه تمثیليوي . د کتاب ادبي ټوټو هره یوه یې دخپلي معنا اوهغومفاهیمو له مخې، چې په کې ځای شوي دي، د پښتو ادب د پراخه بن رنگارنگ گلان گڼل کیږي . که دغه اثر په پوره پاملرنه ولوستل شي، یوه لوی سمندر ته ورته دی، چې هر څه په کې موندل کیږي . خادم صاحب پدغو لنډو ادبي انځوریزو ادبي ټوټو کې مینه ، محبت، د ټولنیز ژوندرازونه ، آزادي، انتقاد، پرمختګ، عبادت، هنر او د ژوندانه ټولې لارې چارې لوستونکي ته وربښي. مرحوم خادم صاحب په اردو، انګلیسي او عربي ژبوښه پوهېده، دهمدغو ژبو په مرسته هغه دیوه کنجکاو او پلټونکي انسان په توگه هڅېدلې، چې دډېرو شیانو په راز ځان پوه کړي. کیدای شي دهغه دبریالیتوب د رازونو څخه یو هم دهغه همدا کنجکاوې وپولو . خادم صاحب نه یوازې د علم او پوهې په ډگر کې افغان ولس ته خدمت کاوه، بلکې په سیاسي ډگر کې هم دهبواد دسیاسي څیرو په قطارکې ورته دقدر په سترگه کتل شوي دي . ښاغلی غبار د((افغانستان در مسیر تاریخ)) ددوه یم ټوک په ۲۳۹ مخ کې لیکي : په ۱۳۲۶ لمريز کال یوه سیاسي گوند دوښن زلمیانو په نامه علني فعالیت پیل کړ . ددې گوند بنسټ ایښودونکي او مشران په کابل ،کندهار او

ننگرهار کې داکسان یادوي : عبدالروف بېنوا، گل پاچا الفت، فیض محمد انګار ، نورمحمد تره کی ، غلام حسن خان صافی (این دونفر اخیر از دسته عبدالمجید زابلی بودند) ، محمد رسول خان پشتون ، عبدالشکورخان رشاد، عبدالهادي توخي ، محمدانورخان اخکرازی، قاضي بهرام خان ، غلام جیلانی خان ، قاضي عبدالصمد خان ، فتح محمد خان ختگر، نور محمد خان قاضي خیل، محمد ابراهیم خواخوږی، محمد ناصر خان لعل پوری، صوفی ولی محمد خان، آغامحمد خان کرزی ، محمد موسی خان شفیق ، غلام محمدخان پوپل ، محمد طاهر خان صافی ، قیام الدین خان خادم ، ارسلان سلیمی وردگ ، نیک محمدخان پکتیانی ، صدیق الله خان رشتین، عبدالعزیز خان ، عبدالخالق خان واسعی ، محمد علم خان، نوراحمد شاکر، محمد رسول خان مسلم، محمد حسین خان ریدی، عبدالرزاق فرافی ، محمد نور خان علم ، عبید الله خان صافی ، گل شاه خان صافی ، ظهورالله خان همدرد، محمدشرف خان قاضي ، عبدالمنان خان دردمند، شاغلی ملیار ، عبدالصمدخان ویسا ، محمد علم بخرکی وچند نفر دیگر .

منشی حزب در اوایل عبدالروف خان بېنوا ودر اواخر عبدالرزاق خان فراهي بود. افغانستان در مسیر تاریخ- دوه یم توک ۲۴۰-۲۳۹ مخونه. د (۱۳۲۷ ل) کال د جوزا د میاشتي پر اوومه د وینو زلمیانو د تدارک د کمیسیون په لارښوونه د کندهار، ننگرهار او کابل یو شمېر ادبي او عرفاني ملگرو لکه عبدالروف بېنوا، فیض محمدانګار، نورمحمد تره کی، قیام الدین خادم، صدیق الله رشتین، گل پاچا الفت، نیک محمد پکتیانی، محمد ارسلان سلیمی، عبدالقدوس پرهیز، ابو الحسن هزاره، پاینده محمد روهیلی، محمد ولی زلمی، عطا محمد شېرزی، محمد طاهر تائب او ځینو نورو لیکوالانو او روښنفرانو د موسسې کنگرې غړیو، چې شمېر یې دوه ویشو تنو ته رسېده، د دارالامان په افشار وکې د عبدالمجید زابلي دنوي مانی په یوه سالون کې د ماسپښین پر دوه بجو د وینو زلمیانو دگوند جوړولو لپاره دپېلوولایتونو د استازو طرحې وړاندې شوې، چې یوه یې د عبدالروف بېنوا او نور محمد تره کی اوبله یې د قیام الدین خادم او درېیمه یې د صدیق الله رشتین وه. لومړی یې مترقي او عصري، دوه یمې یې ملي او وطني، درېیمې یې مذهبي او کلتوري رنگ درلود. تر زیات بحث وروسته د ټولو طرحو د مهمو مادو په گډون پر دغو ټکودولوموافقته راغله : د اسلام او مشروطه شاهي نظام او د پاچاد مقام ددرناوي، د دولت د درې گونو قواوو ترمنځ لکه اجرائیه، مقنینه اوقضائیه تفکیک او بېلوالی ، دهغوي د حقوقو او صلاحیتونو ټاکل، د آزادو ټاکنو له مخې درابل شوې لویې جرگې له لارې د وخت له غوښتنو سره سم په اساسي قانون کې تعديلات او تغییرات راوستل ، داساسي قانون پلي کول، د علم او معارف خپرېدل او پراختیا، د مطبوعاتو، د فکر او بیان د آزادۍ تضمینول، د هر ډول نژادي، ژبني او سیمه ییز تعصب او لوړتیا غوښتنومخه نیوی، د قانون په واسطه د افرادو طبیعي اوتولنیزو حقوقو تأمینول، ظلم، رشوت، پټه سوداګري (قاچاق) او بې عدالتیو سره مبارزه کول، په ټولنیز ژوند کې له افراط او تفریط څخه ډډه کول، د تخنیک اوصنعت رواجول، په هېواد کې دهر چالپاره د کار او تعلیم دزمینې برابرول، د کارګرو او بزګرو حقوق، اقتصادي او زراعتي اصلاحاتو ته پاملرنه، دموهوماتو او مزخرفاتو سره مجادله کول، د ملي ژبې پښتو او پښتونستان د ملي خودارديت پرننگه درېدل، د بشر د حقوقو د اعلاميې درناوی او بین المللي صلح او سلم غوښتل او په عملي صورت دهغوی پلي کېدل، داهغه مهم ټکي وه، چې ددوی لخوا په جوړه شوې کړنلاره کې ورته ځای ورکړ شوی و . بخرکي صاحب په پورته یادشوي کتاب کې لیکلي، چې دوینو زلمیانو دجنش لومړی مرام په ۱۳۲۷ل او دوه یم یې په ۱۳۲۸ لمريزکال دزمري دمیاشتي په ۲۷ نېټه تصویب شوی دی . گران لوستونکي دمحمد علم بخرکي ((وینو زلمیان دافغانستان یو سیاسي تحریک)) په نامه کتاب کې دخادم صاحب او پښتو ادب دشپږو ستوریو دسیاسي فعالیت په اړوند معلومات تر لاسه کولای شي . استاد بختانی په خپل کتاب ((دملي ادب او ژونالیزم خادم)) کې دې ټکي ته اشاره کړې ، چې د خادم صاحب د رسمي دندې پیل د خدایي خدمتګارو د تحریک له پیلیدو سره هم مهاله دی؛ نو د ځان لپاره د خادم تخلص غوره کول هم له دې تحریک سره د خادم صاحب یو ډول تړاو څرګندوي . ښاغلي بختانی صاحب په خپل یاد شوي کتاب کې د ارواښاد خادم تړاو له ((افغان ملت گوند)) سره ښودلی اوحتا هغه یې د دغه گوندیو له رسمي بنسټ ایښودونکیو له ډلې څخه بللی دی . ارواښاد خادم دحقیقت دڅرګندولو سره مینه لرله او تل یې هر څه بریند ویل . خادم صاحب په زیات شمېر ادبي او علمي محافلو کې برخه اخیستې ده او کله کله ددولت اړونده ارگانو لخوا په ستاین لیکونو او ډالیو هم نازول شواو ستاینه یې شوې ده . مرحوم خادم د فلسفي اند او علمي شخصیت څښتن و، هغه په رښتیا سره دخپل ولس سره مینه درلوده او دهغه خدمت یې په پوره خوښی سره کاوه. د ((نصوص الحکم)) په سریزه کې د خادم صاحب ملي فکر په اړوند داسې لیکل شوي: ((هغه د شخصي فکر پر ځای د ملي فکر تلقین کوي، د ارتقا او پرمختګ لارې ته ځوانان رابولي، ملي وحدت ته بلنه ورکوي او تشتت غندي . استاذ خادم دملي وحدت دټینګښت لپاره په واحد ملي کلتور او واحد ملي ژبه ټینګار کوي او دا د یوه ملت په وحدت کې د بري بنسټ گڼي ، هغه وران کاري غندي.)) . ښاغلي بختانی صاحب لیکي : ((خادم صاحب خوشې خبرې نه دي لیکلي، بلکې د قوم وینولو، پوهولو او لوړوالي لپاره یې سندرې لیکلي دي)) هغه د هر ډول مشکلاتو او سختیو په مقابل کې د مقاومت، صبر ، قناعت او حوصلې لارښوونه کوله . خادم صاحب دمعاصرو ادبیاتو دهغو پنځو ستوریوڅخه و، چې دپښتو ادب او کلتور یې ځلولی دی او دیوه داسې وینو زلمي په احساس یې دپښتو ادب چوپړ کړی، چې دنن زلمیان یې درناوی کوي . مرحوم بېنوا صاحب لیکي : ((ښاغلی قیام الدین خادم په اوسنیو لیکوالو او شاعرانو کې دقدامت او مشرتوب حق لري ، دافغان پوهانو او ادیبانو په لومړی ډله کې درېږي.)) . د((بلکا)) په سریزه کې ښاغلي عبدالهادي هدایت د خادم صاحب د شخصیت په اړه دهغه وخت دشوروي لیکوال ښاغلي صدوق نظر دارنگه رانقلوي : ((د ښاغلي استاذ خادم شاعري او تالیفات په شوروي اتحاد کې ورځ په ورځ شهرت پیداکوي او په ټولو ژبو ورباندې تبصرې کېږي. په مسکو کې ویل کېږي، چې خادم په افغانستان کې هغه لاره نیولې ده ، چې (پوشکین) په لویه روسیه کې ورباندې روان و.)) ارواښاد کانديد اکاډمیسین سر محقق صدیق روهي دده په اړه په خپل کتاب ((دپښتو ادبیاتو تاریخ)) کې لیکي : ((کله، چې دوینو زلمیانو پر ادبیاتو بحث کېږي ؛ نو دلومړي ځل لپاره دحیبی صاحب ، الفت صاحب ، بېنواصاحب ، خادم صاحب ، رشتین صاحب او رشاد صاحب نومونه په ذهن کې تداعي کېږي؛ ځکه، چې دپښتو دمعیاري ژبې لیکدود(املأ) او ادبي سبک په پالنه کې ډېر ستر خدمتونه تر سره کړي او زیات شاگردان یې روزلي دي . لوي استاذ ((حیبی)) او

فاضل استاذ ((رشاد)) دواړه دادبي او تاريخي څېړنو سر لاري اوپه خپله برخه کې دتبحر په لحاظ بې ساري دي .محترم استاذ پوهاند رښتين هم په گرامر او ادبي تاريخ کې لوي لاس لري . الفت صاحب ،بينواصاحب او خادم صاحب که څه هم ادبي څېړنې تر سره کړي ، خو هغوی زياتره درښتيا دورې دنامتو شاعرانو په توگه شهرت لري ((روهي صاحب داهم زياتوي ، چې : (خادم صاحب دپښتو او پښتونولي اودهېواد له پرمختگ سره ډېره مينه درلوده،هغه دښواوپاکو احساساتو خاوند اودوينا غښتلی ځواک يې درلود . استاذ خادم په اوسني ليکوالو کې خپل ژوند ليک خپورکړی دی ، چې په يوه برخه کې يې د((زما پر حيات انتقادات)) تر سر ليک لاندې داسې ليکلي دي : په ژوندانه کې هيڅوک له انتقاده نه دی خلاص هغه انتقادونه چې پر ما يې خلک کوي دادي : ۱/ وايي نه منونکی سړی دی . دا انتقاد په ماباندې زما والدې هم هر وخت کاوه ،مگر زما جواب داو ، چې که زه منونکی وای ، خوزه به هم دنورو خلکو غوندې وای . په ورکوتوالي به مې دمور سره تل په دې جنگ و.دې به ويل : خلک داسې کوي اوته داسې ما،به ويل ، چې : (خلک راته مه يادوه؛ خلک ،خو هر څه کوي !! .) ۲/ وايي ډېر بحث کوي اونه قانع کېږي . . . دا خبره نشم فيصله کولای ، چې دادخلکو قصور دی اوکه زما عيب؟ استاذان به هم زما پوښتنو ته اريان ول . زه پخپله هم پدې قانع يم ، چې بحث مې خوښ دی ، مگر په اساسي او اصولي خبرو ، نه مطلق بحث . . . ۳ / وايي ((سر شوخه دی)) مگر دوستان مې وايي ادبي شجاعت لري .په ورکوتوب کې راته خلکو ويل ، چې ((کلانکار دی)) ولې په آزادۍ ، خو زه پخپله هم قايل يم او دا ؛ ځکه ، چې دا طبيعي بار زما په ورمير نشته . ۴ / هو ،په دې يوه گناه زه پخپله هم قانع يم ، چې هغه حقيقت مينه بايد وبولم . خلک په اموروکې دنورو نورو ملاحظاتومراعات کوي ، مگر زه په حقيقت او واقيعت پښې نشم ايښودلای . ما خپل دغه عادت په هغه نظم کې ، چې : (دشاعر مسلک) يې نوم دی ښه تصويرکړی دی . زه داټولي خبرې اورم ، مگر دځان سره وايم : ((ډېرې خولې ډېرې خبرې)) . روهي صاحب ليکي: داپورته ليکنه دخادم صاحب دنثر نمونه هم کيداي شي ؛ دده په نثر کې ايجازليدل کېږي اودځينو ليکوالو په شان دحق الزحمې دپاره خبره نه اوږدوي ، بلکه نېغ په نېغه خپل مطلب بيانوي . ارواښاد استاذ قيام الدين خادم د پښتو ژبې او ادب ديو پياوړي ليکوال ، شاعر اوڅېړونکي په توگه د پښتو ژبې او ادب د آسمان يو له ځلانده ستوروخڅه گڼل شوی دی . د استاذ قيام الدين خادم لومړی نظم ، چې په اتحاد مشرقي کې چاپ شو ((شه بيدار پښتونه!) نومیده او لومړی نثر يې ، چې د کار او صنعت په اړه له اردو ژبې پښتوته وژباړه هم په اتحاد مشرقي کې چاپ شوی دی . د دې تر څنگ خادم صاحب په کابل کالني کې يو شمېر څېړنيزې مقالې هم خپرې کړي . لکه: ((پښتونولي))، ((د پښتو نني ليکوال)) ، ((د پښتو د نثر تاريخي تطورات)) ، ((د نثر ليکونکيو تذکره)) ، ((د کوچنيانو اخلاقي پالنه)) ، ((اصحاب کرام)) ، ((نوی ژوندون)) او ((په پښتانه شعرا)) ، دغه يوشمېر عنوانونه دوخت په تېرېدوسره دخادم کورني په زيار اوزحمت دکتابوتراکچې لور او د ټولگو په بڼه چاپ شوي هم دي . د ((ملغلرو امېل)) د استاذ د شعرونو لومړی ټولگه ده او په ۱۳۴۶ل کال کې يې د((څاروان)) په نامه دوه يمه ټولگه هم له چاپه راووته . استاذ ۳۰ چاپ شوي او تر ۲۰ زيات ناچاپ ارزښتناک آثار د پښتو ادب مېنوالو ته په ميراث پرې ايښي دي . د مرحوم خادم صاحب چاپ شوي آثار په لاندې ډول دي : ۱/ دکوچنيانو اخلاقي پالنه ۲/ نوی ژوندون ۳/ روهي گلونه ۴/ پښتونولي ۵/ بايزيد روښان ۶/ د شريف سرگذشت ۷/ د ملغلرو امېل ۸/ خيالي دنيا ۹/ نبوغ اوعبقريت ۱۰/ نوی ژوند ۱۱/ د پښتو نني ليکوال ۱۲/ د پښتو د تاريخ يوه سره پاڼه ۱۳/ د خوشحال او رحمان بابا موازنه ۱۴/ مکارم الاخلاق ۱۵/ څاروان ۱۶/ څلورم ټولگي لپاره د پښتو قرائت ۱۷/ پښتو کلي ۱۸/ معلم پښتو ۱۹/ پښتانه شعراء ۲۰/ پارتيان څوک ول؟ ۲۱/ په تذکره اوليا تبصره ۲۲/ کوشانيان څوک ول؟ ۲۳/ سيد کمال او بېو جانه ۲۴/ د پښتوتپې ۲۵/ لوی اصحابان ۲۶/ نشنليزم او انتر نشنليزم ۲۷/ افغان حکومت ۲۸/ د پښتو نثر ۲۹/ معياري پښتو ۳۰/ . نصوص الحکم ۳۱/ بلکا ۳۲/ د مور مينه - ژباړه متاسفانه لوی استاذ دپښتو ژبې ځلانده ستوری خادم صاحب په ۱۳۵۸ل کال کې دڅرخي پله زندان وليد اوهلته يوه موده زنداني شو . ارواښاد استاذ قيام الدين خادم د ۱۳۵۸ل کال د وږي دمياشتې پر پنځمه د کابل په علي اباد روغتون کې دورپښې ناروغی له لامله د ((۷۲)) کالو په عمر له دې فاني نړۍ څخه دابد لپاره سترگې پټې کړې ، چې جنازه يې د کامې ولسوالۍ په پلرني هديره کې خاورو ته وسپارل شوه . يوه اړينه يادونه : درنو لوستونکيو! له بده مرغه دټولو هڅو او زيار تر څنگ مې ونشو کولاي دخادم صاحب دژوند ليک په اړوند هغه څه راټول کړم ، چې ما اړين بلل . پدې کار کې زه دځان لتي نه ، بلکې دامکاناتو او په بهر کې دعلمي او تاريخي کتابونو دکتابتونونشتوالی عمده لامل بولم ، خو سره له دې مې زيار ايستلی ديو شمېر ليکوالونظرونه اوڅرگندونې راټولې کړم . نه پوهيږم ، چې ولې زموږ دژبې دداسې ستروليکوالو دژوند په اړه دومره کم څه ليکل شوي دي؟! چې دلوستونکي تنده نشي پرې ماتېداي؟! په حقيقت کې دادپښتو يوه لويه بدمرغي ده . تر کومه ځايه ، چې گران لوستونکي خبر دي دخادم صاحب اولادونه هر يو روښان خادم ، ډاکتر ثريا خادم په کاناډا اوزېبا خادم په امريکا کې اوسي . هيله مې داده ، چې هغوی دخپل پلار دژوند ليک په بشپړولو کې له خپلو هېوادوالو سره مرسته وکړي .

De Arwakhad Ustad Qiamudin Khadim Zwand Leek ta Landa Katana By:Habibullah Ghamkhor, Malmo-Sweeden